

— Αἱ γερμανικαὶ ἐφημερίδες ἀγγέλλουσι τὸν θάνατον τοῦ σοφοῦ γερμανολόγου Λουδοβίκου Ροχχόλτζ, γνωστοῦ ἐκ τῶν πολυαριθμῶν αὐτοῦ συγγραμμάτων περὶ τῶν προλήψεων καὶ δοξασίων τοῦ γερμανικοῦ λαοῦ καὶ τῶν μύθων τῶν πηγαζόντων ἐκ τῶν αρχαίων γερμανικῶν θρησκειῶν. Γεννηθεὶς ἐν Ansbach τῆς Βυουαρίας τῷ 1809 ὁ Ροχχόλτζ ἠναγκάσθη νὰ ἐκπατρισθῇ, ἀναμιχθεὶς εἰς τὰ ἐπαναστατικὰ κινήματα τοῦ 1848, κατέφυγε δὲ εἰς τὴν Ἑλβετίαν, ὅπου καὶ ἐπέρανε τὸν βίον.

— Ὁ ἐσχάτως ἀποθανὼν ἐν Ἀγγλίᾳ διακεκριμένος νομομαθὴς Σαμουήλ Βράνδραμ εἶχε παροιμιώδη τὴν μνήμην καὶ τὴν δύναμιν τοῦ ἀποστηθίζειν. Ἐγνώριζεν ἐκ στήθους ὑπὲρ τὰ δύο τρίτα τῶν ποιημάτων τοῦ Σαίξπηρ, ἡδύνατο δὲ νὰ τ' ἀπαγγείλῃ ἀπροσκόπτως, χωρὶς οὐδ' ἅπαξ νὰ προσφύγῃ εἰς τὸ κείμενον.

Ἐπιστημονικά

Ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τοῦ Σικάγου πρόκειται νὰ τοποθετηθῇ νῦν τὸ μέγιστον τῶν μέχρι τοῦδε ὑπαρχόντων ὀπτικῶν ὀργάνων. Τὸ τηλεσκόπιον τοῦτο, δῶρον τοῦ Καρλοῦ Jerkes, θὰ στοιχίσῃ ἡμισυ ἑκατομμύριον δολλάρια· ὁ φακὸς θὰ ἔχῃ διάμετρον 45 δακτύλων θὰ κατασκευασθῇ δὲ ἐν Κανταβριγίᾳ τῆς πολιτείας τῆς Μασσαχουσέτης.

— Εἰς τὸ ἐν Βρυξέλλαις μέλλον νὰ συνέλθῃ τὴν 10/22 Νοεμβρίου νομισματικὸν συνέδριον, θαντιπροσωπεύσῃ τὴν Ἑλλάδα ὁ ἐκεῖ γενικὸς ἡμῶν πρόξενος κ. Muller. Τὸ συνέδριον τοῦτο σκοπεῖ τὴν εὑρεσιν τρόπου διακανονίσεως τῆς ἀξίας τοῦ ἀργύρου ὡς νομισματικῆς μονάδος ἐν σχέσει πρὸς τὸν χρυσόν.

— Ὁ ἄρτι τὴν ἐβδόμη κοστὴν ἐπέτειον τῶν γενεθλίων του ἑορτάσας Χέλμχολτς, ὁ μέγιστος τοῦ αἰῶνός μας φυσιολόγος, ἀφηγηθῇ ἐσχάτως ἐνώπιον ἐκλεκτοῦ ἀκρατηρίου τὸν ἐπιστημονικὸν κύριον τοῦ βίου. Μεταξὺ τῶν ἄλλων εἶπε καὶ τὰ ἐξῆς βαρυσήμαντα: «Τὸ νομίζειν ἑαυτὸν ἀνώτερον τῆς προσηκούσης ἀξίας εἶνε ἐλάττωμα βλαβερώτατον διὰ πάντα λόγιον· τὸ κατ' ἐμὲ ἐπροσπάθησα ἀνάκαθεν νὰ προσφυλάξω ἑμαυτὸν ἀπὸ τοιοῦτου ἔχθρου. Τὸ μόνον καὶ τελεσιουργὸν ἀντιφάρμακον κατὰ τῆς φθοροποιᾶς ταύτης λύμης εἶνε ἡ αὐστηρὰ αὐτεπικρίσις τῆς ἰδίας ἱκανότητος καὶ τῶν ἰδίων ἔργων. Ὁ ἔχων τὰ ὅμματα πάντοτε ἀναπεπταμένα καὶ καθαρῶν τὴ δύναται αὐτὸς νὰ πράξῃ καὶ τί οἱ ἄλλοι, οὗτος καὶ μόνος ἐκτίθεται εἰς ὀλιγωτέρον τῶν ἄλλων κίνδυνον νὰ ἐκτραχηλισθῇ ὑπὸ τῆς ἀλαζονείας. Τὸ κατ' ἐμὲ, ἐν πάσῃ ἐπιστημονικῇ μου ἐργασίᾳ εἶχον πάντοτε ὡς κανόνα νὰ μεταγράφω ἐκάστοτε τετράκις καὶ ἐξάκις τὰ γεγραμμένα· οὐδεμίαν δὲ οὐδέποτε συντάξα διατριβήν, καθ' ἣν μετὰ 24 ὥρων παρέλευσιν, νὰ μὴ εὗρω ἀμύπολλα χωρία ἐπιδεκτικά μείζονος διορθώσεως καὶ συμπληρώσεως».

— Ὁ Ἀγγλος Ε. Χόλμς καταγινόμενος ἐν ὥραις σχολῆς εἰς ἀστρονομικὰ παρατηρήσεις, ἀνεκάλυψεν ἐσχάτως νέον κομήτην εἰς τὸν ἀστερισμὸν τῆς Ἀνδρομέδας, ὃν οἱ ἐξ ἐπαγγέλματος ἀστρονόμοι δὲν εἶχον μέχρι τοῦδε παρατηρήσει.

— Τὴν 15 προσεχούσας Φεβρουαρίου συνέρχεται ἐν Λονδίνῳ τὸ διεθνὲς Γεωλογικὸν Συνέδριον, ἐν ᾧ θὰ συζητηθῇ γενικῶς τὸ ζήτημα τῆς καταστάσεως τῆς γῆς ὑπὸ ἐπιστημονικὴν ἑποψίν καὶ ἰδίως ὑπὸ τὴν ἑποψίν τῆς παραγωγῆς. Τὸ Συνέδριον, εἰς τὸ ὅποιον θαντιπροσωπευθῶσιν ὅλα τὰ εὐρωπαϊκὰ κράτη, θέλει διαρκέσει ἑξ ἡμέρας.

Μουσικά

Ἀπέθανε πρό τινος ἐν Παρισίοις ὁ μουσικὸς Ἐρβέ, ὁ συνθέτης τοῦ Μικροῦ Φάνουστ, τῆς Μαμζέλ Νιτούς καὶ τόσων ἄλλων ὁραίων καὶ δημοτικωτάτων μελοδραματίων. Κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη τοῦ βίου του, ὁ Ἐρβέ λαβὼν τὴν ἀγγλικὴν ἰθαγένειαν ἐνωμφεύθη ἐν Λονδίνῳ καὶ ἐγκατεστάθη ἐκεῖ ὀριστικῶς, ἀλλὰ τὰ περισσότερα τῶν ἔργων του παρεστάθησαν ἐν Παρισίοις.

— Μετὰ μεγάλης ἐπιτυχίας παρεστάθη ἐν Φλωρεντίᾳ διὰ πρώτην φοράν τὸ νέον μελοδραμα τοῦ Μασκάνη, τοῦ συνθέτου τοῦ περιφήμου Ἀγροτικοῦ Ἰποτισμοῦ (Cavalleria Rusticana), ἐπιγραφόμενον οἱ Ρουντζάου.

ΠΑΙΔΝΙΑ

Τὸ κραδί καὶ τὸ νερό.

Προσκαλεῖτε ὅποιον θέλετε ἐκ τῆς συναναστροφῆς νὰ πῇ μαζὶ σας ἓνα ποτήριον. Φέρετε δύο φιάλας, ὅσες τὸ δυνατόν καθαρὰς καὶ διαυγεῖς, καὶ δύο ποτήρια. Ἡ μία φιάλη περιέχει προφανῶς κρασί, ἡ ἄλλη νερόν, καὶ μάλιστα ὑπόπτου προελεύσεως. Λέγετε εἰς τὸν φίλον σας νὰ ἐκλέξῃ· ἐκεῖνος ἐννοεῖται ὅτι ἐκλέγει τὸ κρασί· σεῖς κρατεῖτε τὸ νερόν, τῷ δίδετε γὰρ ἐν ποτήριον, πέρνετε τὸ ἄλλο, καὶ καθένας γομίζει ἀμέσως τὸ ἰδικόν του. Ἀλλὰ μόλις ἐγγίσῃ τὸ ποτήριον, τὸ κρασί μεταβάλλεται εἰς νερόν, τὸ δὲ νερόν γίνεται κρασί. Ὅποια ἐκπλήξις καὶ ἱλαρότης διὰ τὴν παρωδίαν τοῦ ἐν Κανῶ γάμου! Καὶ ὁμως τὸ ἰδικόν σας θαῦμα ἐξηγεῖται ἀπλούστατα. Τὸ κρασί δὲν ἦτο ἄλλο παρὰ ἡ ἀκόλουθος σύνθεσις: ἐν γραμμαρίῳ ὑπερμαγγανικοῦ καλίου καὶ δύο γραμμάρια θειικοῦ ὀξέος εἰς μίαν λίτραν ὕδατος. Τὸ ὕδρον τοῦτο ἔχει τὴν ιδιότητα νὰ χάνῃ τὸ χρομὰ του μόλις ἔλθῃ εἰς ἐπαφὴν μὲ τὸ ποτήριον, εἰς τὸ ὅποιον ἔχουσι μένει ὀλίγα σταγόνες ὕδατος κεκορεσμένου ὑποπνεύματος νατρίου. Τὸ δὲ περιεχόμενον τῆς δευτέρας φιάλης ἦτο πάλιν ὕδωρ ἀναμειγμένον μετ' ἀρκετοῦ οἰνοπνεύματος· εἰς τὸ βάθος δὲ τοῦ δι' αὐτὸ προσωρισμένου ποτηρίου, ὑπάρχει μικρὰ καὶ ἀδιόρατος ποσότης ἐρυθρᾶς ἀνυλίνης, τῆς ὁποίας, ὡς γνωστόν, εἶνε πολὺ ἰσχυρὰ ἡ χρωστικὴ δύναμις.

Φροντίσατε ὁμως νὰ πάρετε ἀμέσως τὰ ποτήρια, διότι μετ' ὀλίγας στιγμὰς τὸ κρασί τὸ ὅποιον ἔγεινε νερόν χάνει τὴν διαύγειάν του καὶ προσλαμβάνει ὅψιν γαλακτώδη.

